

Met inkt uit de veren

tekeningen en gedichten van Bas Geeraets

palmslag

Ontwerp omslag en binnenwerk: vandijk ontwerpt, Eindhoven

Illustraties: Bas Geeraets

Foto auteur: Femke van Rijsewijk

© 2019 Uitgeverij Palmslag | Bas Geeraets

www.palmslag.nl

info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 978 94 930 5914 6

NUR 306

Voor F
Omdat zonder niets mogelijk was

Ooooh, wat een ellende.
Ik zeg hupper-de-hup.
Ik zeg kom op jongen.

– *Tijmen van Hoeckel*

Voorwoord

Ik ken Bas eigenlijk niet. Tegelijkertijd ken ik hem door en door, denk ik.

Bas Geeraets. Ik ken hem alleen van Twitter. Goed, er was die ene keer dat ik hem live zag. Hij droeg een gedicht voor in een bejaardentehuis in Eindhoven. Over het algemeen zijn het toch bejaarden –niet per se uit Eindhoven – die naar gedichten luisteren. Ik luisterde mee, herkende zijn naam (hee, dat is @aldusgeeraets van Twitter!) en liet het daarbij. Op afstand ontmoeten we elkaar die dag.

Op social media – ook op afstand – ontmoeten we elkaar elke dag. Op Twitter laat Bas zien wie hij is: puur, ongepolijst, zoekend. Zich vergissend en verslikkend in het leven.

Regelmatig verlaten zijn meningen, dromen en gedachten te vroeg het nest om vervolgens te pletter te storten. Bas beziet de ravage, komt erop terug, stelt bij, zegt sorry als het nodig is. Om de dag erna een nieuwe duikvlucht in te zetten, nauwelijks beter voorbereid dan de vorige sprong. Bas is een fladderaar. Een fladderaar die iets wezenlijks zoekt.

Op een dag is er inkt. Voor Bas zelf was de inkt er vast al lang. Voor mij, als toeschouwer op Twitter, is de inkt er ineens. Zijn er de tekeningen. De vogels. Op een dag laat hij ze precies op het juiste moment het nest verlaten.

Stipje voor stipje, streepje voor streepje, stuk voor stuk vliegen ze uit.

Geen enkele valt te pletter.

Als iets vleugels geeft, neemt alles een vlucht.

– *Merel Morre*

Vogels

Al wat ik heb geleerd komt uit boeken –
tot
het schelle roepen van de pauw

Onder de vleugels van de vogel
waar ritme een leven klopt
van nest tot nest tot nest
tot de seizoenen op zijn

op de toppen van mijn kunnen

Met inkt uit de veren

Waarom teken jij vogeltjes? vroeg het kind
Ik overzag mijn lijst, overwoog mijn antwoorden:

Er zijn er meer dan een leven vol tekenen;
Graag wil ik een vogel zijn zodat ik hoog en hoger hoogtevrees
verlies;
Ik zet graag talloze streepjes.
Alles bezijden de waarheid.

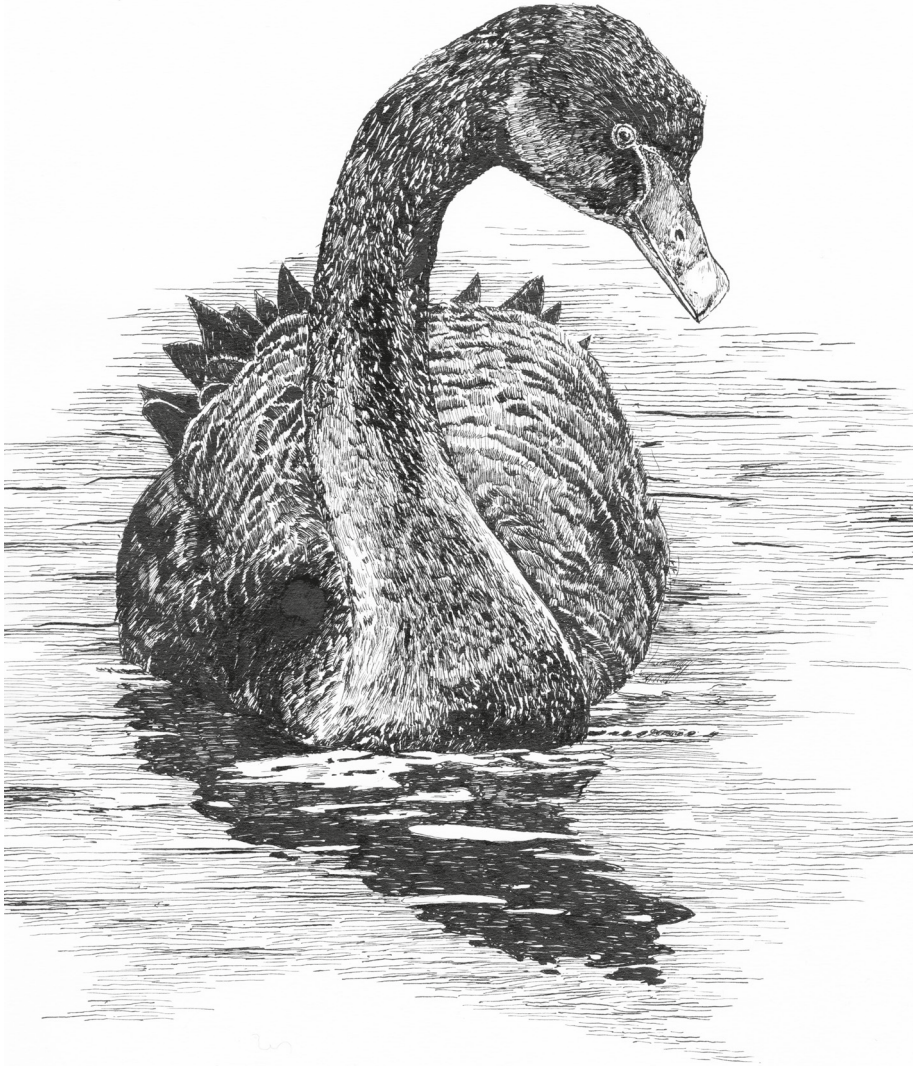
In de ochtend de lokroep al
vogels in mijn volle kooi
als ze te lang bij me zijn
vrees ik de gekte.

Zwarte zwaan

Alles schreeuwt pretpark
zuurstokken
kleurstof in kinderen
maar dat verstomt in het zwart

eens hoeft niet alles benoemd
in de schaduw wordt al het moois verstopt

Tekenen

Kleine spring-in-'t-veld
plaatst de dingen verderop
tot in een ooghoek iets dwarrelt

in de tuin een sering
vol in blad en bloem
met nauwe doorkijkjes
schrikt niet de koolmees
– op zijn doel – af

er worden knieën gevormd
naar een stoel, een blik valt
op een stapel bladeren

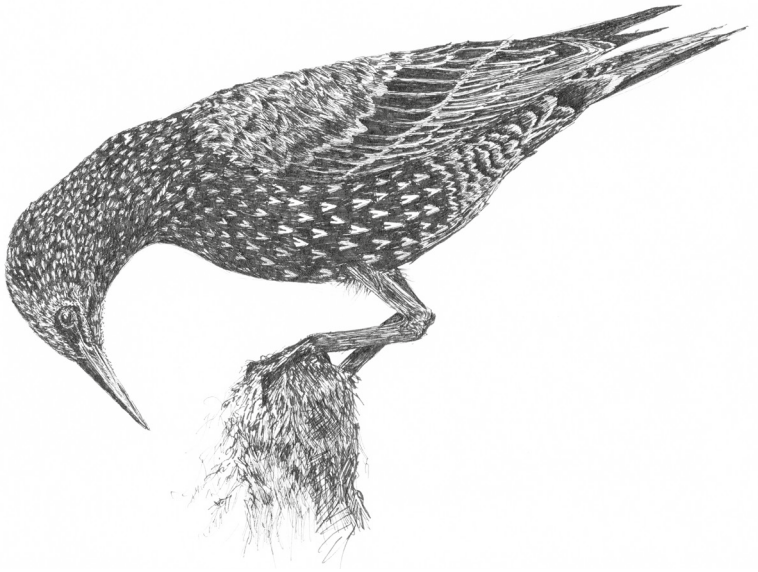
dichtbegroeid zijn de dagen
met al wat ik vergat.

Luchtruim

Er zijn vele hemels te bedenken:
die van de zee waarin wij niet kunnen ademen
die van de lucht waar wij niet kunnen gaan
die van de aarde waaraan wij
gevallen koekjes vastplakken – voor een poosje
die van de slaap
die van het tekenen
die van inkt
die in boeken
die van het magnetisme. De zware deur
valt in een slot

de tekenaar in zijn atelier

Musje

Onzichtbaar op het pad:
een lachgaspatroon
achteloos op de grond
een blikje, schurend
de heg
dat thuis noemen
een dag lang

alleen om met de blijdschap
van een kind te observeren
hoe het fladdert
en zich wendt
hipt en kwettert
en niet schrikt
van mijn zware norske schaduw

Aalscholver

Dichter bij de hitte van *De Vreemdeling*
van Camus zouden we deze zomer
niet komen

om niet gek te worden
zochten we water op met
tal van anderen

met weidse armen stond je in tegenlicht
op de hoge duikplank te drogen

ik nam de fiets voor de wind
wetende dat ik bevangen zou worden
als ik even bij je stilstond

Spreeuwenliefde

Eens per jaar is het kermis
onder een lucht die op elke
manier beschreven is:
purper en goud, koper
knetterend van spanning
stil starend naar de witte vlekken
op aardedonkere verenkleden
sterrennacht van spreeuwen

